

ΣΑΝΤΡΟ ΜΠΟΤΙΤΣΕΛΙ Ο ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

(Αλεσάντρο ντι Μαριάνο Φιλιπέτι)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Λίγα λόγια για την ζωή του
- Το έργο του και η ζωή του
- Το έργο του και η ζωή του 2
- Κάποια από τα έργα του
- Δυο από τα πιο σημαντικά έργα του
- Τέλος

Λίγα λόγια για την ζωή του

Σάντρο Μποτιτσέλι (Αλεσάντρο ντι Μαριάνο Φιλιπέππι) ήταν από τους σπουδαιότερους ζωγράφους της Αναγέννησης, η φήμη του οποίου άρχισε να εξανεμίζεται στις αρχές του 16ου αιώνα όταν οι φιλοσοφικές ιδέες που διαπερνούσαν τα έργα του άρχισαν να εκτοπίζονται. **Τις περισσότερες πληροφορίες** για τη ζωή του Μποτιτσέλι τις αντλούμε από τη βιογραφία του Τζόρτζιο Βαζάρι κι από επίσημα έγγραφα της εποχής. Ο Μποτιτσέλι γεννήθηκε την 1η Μαρτίου του 1445 στη Φλωρεντία και ήταν το τελευταίο παιδί του βυρσοδέψη Μαριάνο ντι Βάνι. **Νέος δούλεψε ως χρυσοτέχνης**, επάγγελμα που πολλοί ζωγράφοι της αναγέννησης ακολούθησαν στα πρώτα βήματά τους. Στα 18 του χρόνια αποφάσισε να ασχοληθεί με τη ζωγραφική. Μαθήτευσε στο πλευρό ενός από τους διασημότερους ζωγράφους της Φλωρεντίας, του Φρά Φιλίππο Λίπι, στο Πράτο. Ο πρώτος πίνακας που φιλοτέχνησε ήταν [η Προσκύνηση των Μάγων](#) κατά την περίοδο 1465-67. **Στη συνέχεια επέστρεψε στη γενέτειρά του** όπου απέκτησε δικό του εργαστήριο. Την περίοδο αυτή δέχτηκε την επιρροή του Αντρέα ντελ Βερόκιο, δασκάλου του Λεονάρντο ντα Βίντσι.

Το έργο του και η ζωή του

Ο όρος **νεοπλατωνισμός** χρησιμοποιείται από την **ιστορία** της **φιλοσοφίας** για να σηματοδοτήσει μια καινοτόμα χρονική περίοδο στη σκέψη και τις ιδέες του **πλατωνισμού** κατά την περίοδο της **ύστερης αρχαιότητας** (3ος - 6ος αιώνας). Ο νεοπλατωνισμός αποτέλεσε **μεταφυσική, ηθική και μυστικιστική** φιλοσοφική σχολή και γι' αυτόν τον λόγο κατέχει, ανάμεσα στα άλλα, κεντρικό ρόλο στην ιστορία των **θρησκειών** και του **αποκρυφισμού**.

Στη δεκαετία του 1470, ο Μποτιτσέλι ολοκλήρωσε αρκετές προσωπογραφίες επιφανών μάλιστα προσωπικοτήτων της εποχής, μέσα από τις οποίες εδραιώθηκε η φήμη του. Στις σημαντικότερες από αυτές, ανήκει η Προσωπογραφία του Τζουλιάνο των Μεδίκων. Ο Μποτιτσέλι συνδέθηκε στενά με την οικογένεια των Μεδίκων μέσω της οποίας ήρθε σε επαφή με τις ιδέες του νεοπλατωνισμού. **Τον επόμενο χρόνο επισκέφτηκε τη Ρώμη**, προσκεκλημένος του πάπα Σίξτου Δ', προκειμένου να διακοσμήσει μαζί με άλλους διακεκριμένους ζωγράφους της εποχής, τους τοίχους της Καπέλα Σιξτίνα. Ο Μποτιτσέλι φιλοτέχνησε, για το σκοπό αυτό, δύο νωπογραφίες στις οποίες απεικονίζονταν οι Πειρασμοί του Χριστού και η Εξέγερση των Εβραίων. **Επέστρεψε στη Φλωρεντία την άνοιξη του 1482** και τα επόμενα χρόνια ολοκλήρωσε αρκετά αλληγορικά έργα, με θέματα δανεισμένα από τη μυθολογία, χωρίς ωστόσο να εγκαταλείψει τις θρησκευτικές συνθέσεις. Σε αυτή την περίοδο ανήκει και ένα από τα σημαντικότερα έργα του, η Αλληγορία της Άνοιξης (La Primavera), το οποίο συμβολίζει τον ερχομό της άνοιξης και αποτελεί ένα από τα πλέον δυσσερμήνευτα έργα του. Κεντρική μορφή του έργου είναι η θεά του έρωτα Αφροδίτη. **Στα μέσα της δεκαετίας του 1480** ολοκλήρωσε επίσης ένα από τα δημοφιλή έργα του, τη Γέννηση της Αφροδίτης. Ο παραγγελιοδότης εικάζεται πως ήταν η οικογένεια των Μεδίκων. Ο Μποτιτσέλι εμπνευσμένο απ' τον Όμηρο απεικονίζει τη στιγμή κατά την οποία η Αφροδίτη φθάνει στο νησί των Κυθήρων, μετά τη γέννησή της.

Η προσωπογραφία του
Τζουλιάνο των Μεδίκων

ο πειρασμός του Χριστού

Ο Μποτιτσέλι ανταποκρίθηκε στην έξαρση του θρησκευτικού συναισθήματος που σημειώθηκε στη Φλωρεντία στα τέλη του 1480 με υπαίτιο τον μοναχό Τζιρόλαμο Σαβοναρόλα. Ενδεικτικό της επιρροής του Σαβοναρόλα αλλά και της θρησκευτικής έξαρσης της εποχής, είναι η Μυστική Γέννηση (1500), που φιλοτέχνησε μετά τον απαγχονισμό του Σαβοναρόλα. Πρόκειται για τον μοναδικό πίνακα που φέρει την υπογραφή του Μποτιτσέλι καθώς και την ημερομηνία ολοκλήρωσής του. **Στα τελευταία του έργα ο Μποτιτσέλι** χρησιμοποίησε ένα πιο απλουστευμένο ύφος προκειμένου να μην αποσπάται η προσοχή του θεατή από το κεντρικό θέμα εξαιτίας "περιττών" διακοσμητικών στοιχείων. Αυτό ενίσχυε και την διδακτική λειτουργία των έργων του. **Στο τέλος της ζωής του**, έμεινε μακριά από την αγαπημένη του τέχνη εξαιτίας διάφορων ασθενειών αλλά και της αναπηρίας εξαιτίας παραμόρφωσης της πλάτης του. Πέθανε στις 17 Μαΐου του 1519 και θάφτηκε στο κοιμητήριο της εκκλησίας των Αγίων Πάντων.

ΚΑΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

Η προσκύνηση των μάγων

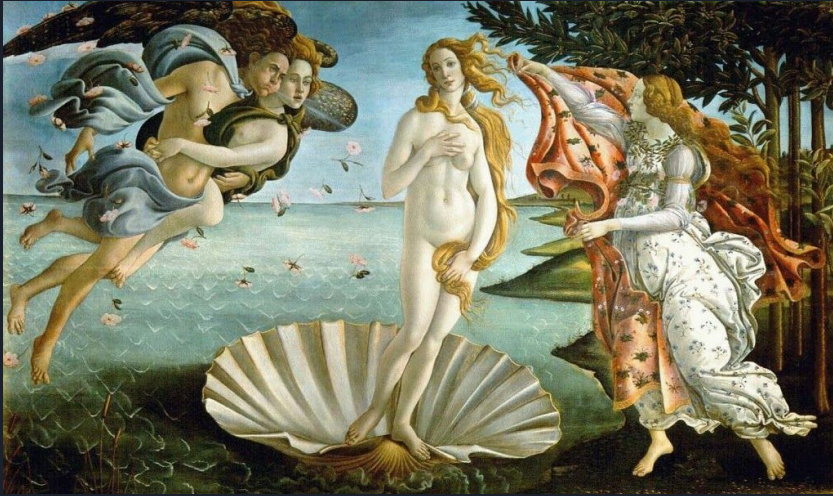
1478-1482, Τέμπερα σε ξύλο 70 x 104.2 εκ., Εθνική Πινακοθήκη Τεχνών, Ουάσινγκτον (Ο πρώτος του πίνακας)

Το τελευταίο θαύμα και ο θάνατος του Αγίου Ζηνοβίου, 1500-1505

Τέμπερα σε ξύλο, 66 x 182 εκ. Gemäldegalerie, Δρέσδη

ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑ

1485 περ. Τέμπρα σε καμβά, 172.5 x 278.5 εκ.,

Ουφίτσι, Φλωρεντία

1482 περ. Τέμπρα σε ξύλο 203 x 314 εκ. Ουφίτσι,

Φλωρεντία

Ευχαριστώ που
παρακολουθήσατε

Μελίνα Κανελλοπούλου Β'1 Ιστορία
2021-2022